

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
GRAĐANSKO ODJELJENJE
Broj 23 0 P 058914 25 Spp
Sarajevo, 27.01.2026. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, odlučujući o zahtjevu Općinskog suda u Velikoj Kladuši za rješavanje spornog pravnog pitanja od 09.12.2025. godine, na osnovu odredbe člana 61c. stav 1. Zakona o parničnom postupku (Službene novine F BiH, broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), te odredbe člana 18. Pravilnika o unutrašnjem sudskom poslovanju Federacije Bosne i Hercegovine i Brčko Distrikta (Službeni glasnik BiH, broj 66/12 i 40/14), na sjednici Građanskog odjeljenja održanoj dana 27.01.2026. godine donio je

O D L U K U

Odbacuje se zahtjev Općinskog suda u Velikoj Kladuši za rješavanje spornog pravnog pitanja od 09.12.2025. godine u predmetu tog suda broj 23 0 P 058914 25 P 2.

O b r a z l o ž e n j e

Općinski sud u Velikoj Kladuši, dostavio je ovom sudu, po službenoj dužnosti, zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja, koji je zaprimljen u ovom sudu dana 09.12.2025. godine, u predmetu broj 23 0 P 058914 25 P 2. Uz zahtjev je dostavljen cijeli spis, pokrenut po tužbi tužitelja: 1. K.DŽ. iz V.K. i dr..., svi zastupani po punomoćniku Kajtezović Amiru, advokatu iz Velike Kladuše, protiv tuženih: 1. M.M, zastupan po punomoćnicima Veladžić Hamdiji i Veladžić Dinku, advokatima iz Bihaća i dr. , radi smetanja posjeda stvarne služnosti.

U zahtjevu je shodno odredbi člana 61.b stav 1. Zakona o parničnom postupku F BiH (u daljem tekstu ZPP) izložen kratak prikaz utvrđenog činjeničnog stanja, navodi stranaka o postavljenom spornom pravnom pitanju, razlozi zbog kojih se prvostepeni sud obraća sa zahtjevom, te sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja tog suda.

Iz izloženog činjeničnog stanja prvostepenog suda proizilazi da se tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da su tuženi izvršili smetanje tužitelja u posjedu služnosti puta, staze i kolnika radi pristupa vlastitim stanovima izgrađenim na k.č. 996/3 k.o. .., 996/4 KO .. i k.č. 996/8 k.o..., na način da su dana 27.04.2024. godine izvršili istresanje pijeska na nekretninama označenim kao k.č. broj 962/8 Mehkote, oranica/njiva 4 klase, površine 1.951 m² upisane u zk. uložak broj 507 k.o. .. i posjedovni list broj 1003 KO .., k.č. 981/19 Mehkote, Livada 3. klase, površine 183 m² upisane u zk. uložak broj 7668 k.o. Nalaže se tuženim da u roku od 15 dana od dana donošenja ovog rješenja prestanu sa smetanjem posjeda stvarne služnosti puta, staze i kolnika, te uspostave prijašnje posjedovno stanje na način da će ukloniti postavljene armaturne mreže, pijesak, izrezane dijelove asfalta i ivičnjaka sa nekretnina iz stava 1 ovog rješenja i položiti asfalt na oštećenom dijelu nekretnine iz stava 1. ovog rješenja, pod prijetnjom prinudnog izvršenja i izricanje novčanih kazni. Da su tuženi osporili navode tužbe i tužbeni zahtjev u cijelosti, te da su

tužitelji tužbeni zahtjev konačno opredijelili na glavnoj raspravi, nakon saslušanja vještaka geodetske struke. Prvostepeni sud je rješenjem broj 23 0 P 058914 24 P od 08.07.2025. godine odbio tužbeni zahtjev u odnosu na dva tužena M.M. i M.M.1 ocjenjujući da su tužitelji u fazi glavne rasprave konačno opredijelili tužbeni zahtjev koji je neprovodiv i sud, kao takvom, ne može pružiti pravnu zaštitu jer su tužitelji isti bazirali na nepostojećim dokazima u spisu; dopunama nalaza i mišljenja vještaka geodetske struke i geodetskim situacijama, koji ne postoje u spisu i koji nisu izvedeni kao dokaz.

Kantonalni sud u Bihaću, odlučujući o žalbi tužitelja, je rješenjem broj 23 0 P 058914 25 GŽ od 22.09.2025. godine djelimično žalbu uvažio, ukinuo prvostepeno rješenje u dijelu gdje je odbijen tužbeni zahtjev u odnosu na tužene M.M. i M.M.1 i u tom dijelu predmet vratio prvostepenom sudu na ponovni postupak. Drugostepeni sud je u obrazloženju svog rješenja naveo da jeste punomoćnik tužitelja na ročištu za glavnu raspravu 04.07.2025. godine naveo da konačno opredjeljuje tužbeni zahtjev u skladu sa nalazom i mišljenjem vještaka M.B. od dana 18.03.2025. godine, a potom u konačno opredijeljenom tužbenom zahtjevu se pozivao na geodetsku situaciju terena od 09.01.2024. godine, te da je taj datum 09.01.2024. godine prvostepeni sud trebao tumačiti kao pogrešku u pisanju brojeva i prepoznati ili zatražiti od tužitelja da ispravi tehničke pogreške u pogledu datuma koji se odnosi na sačinjavanje situacije terena, što znači da prvostepeni sud nije mogao samo zbog tehničke pogreške u pisanju brojeva odbiti tužbeni zahtjev, jer tehničke pogreške se dešavaju kod suda koje sud ispravi, pa kada se radi o tehničkim pogreškama koje napravi stranka tada sud prethodno mora omogućiti stranci da tehničke greške ispravi jer se radi o nedostacima koje stranka uvijek može sama ili po pozivu suda ispraviti. Stoga je dao uputu prvostepenom sud da u ponovnom postupku pozove tužitelje, odnosno njihovog punomoćnika da ispravi tehničke pogreške u pogledu pravilnog označavanja datuma sačinjavanja situacije terena i kada tužitelji postupe po zahtjevu suda tada meritorno odluči o tužbenom zahtjevu tužitelja, dakle, da pozove tužitelje da urede (isprave) svoj konačno opredijeljeni tužbeni zahtjev pozivajući se na povredu odredbe člana 336. ZPP.

Postupajući sudija se ne slaže sa pravnim stavom zauzetim u drugostepenom rješenju, pa postavlja sporno pravno pitanje:

„Da li je sud dužan primijeniti odredbe člana 336. stav 1. i 3. ZPP-a F BiH i u tom pravcu vratiti tužbu tužitelju na ispravku i dopunu u fazi glavne rasprave nakon što je tužitelj konačno opredijelio ili preinačio svoj tužbeni zahtjev iz iste tužbe na glavnoj raspravi usklađivanjem sa nalazom i mišljenjem vještaka u slučaju da je konačno opredijeljeni ili preinačeni tužbeni zahtjev nerazumljiv ili neodređen i kao takav neprovodiv? „

Dajući sopstveno tumačenje spornog pravnog pitanja prvostepeni sud navodi da sud ne može usvojiti tužbeni zahtjev koji je neprovodiv i koji se zasniva na nepostojećim ispravama, da sud isto tako ne može vraćati u fazi glavne rasprave tužbu tj. tužbeni zahtjev tužitelja na uređenje tj. dopunu i ispravku, jer bi time pomagao tužiteljima na uštrb interesa tuženih i time iskazao očiglednu pristrasnost tužiteljima što bi dovelo do eventualnog pokretanja disciplinske odgovornosti protiv uređujućeg sudije. Sud mora biti neutralan, objektivan i nikom ne smije pomagati. Postoji načelo formalne istine koje sud mora poštovati. Tužbeni zahtjev je bio određen do zaključenja pripremnog ročišta i sud ima ovlaštenja da vrati tužbeni zahtjev na uređenje i ispravku i dopunu jedino u fazi pripremanja glavne rasprave, dakle do zaključenja pripremnog ročišta. Nadalje se prvostepeni sud pozvao na odredbe člana 53. stav 2. tačka 1. ZPP, te odredbe iz glave IV ZPP koje regulišu pripremanje glavne rasprave 62. stav 1. i 2., 66., 67. stav 1. tačka 8., te odredbe iz glave V- Glavna rasprava i na član 99. ZPP navodeći da u istim ne postoji niti jedna odredba koja govori da je sud dužan u slučaju da tužitelj postavi nepotpun tužbeni zahtjev (neodređen, neprovodiv) da isti tužbeni zahtjev vrati na ispravku i dopunu. Stav prvostepenog

suda je da nakon zaključenja pripremnog ročišta, obaveza osiguranja određenog i razumljivog (provodivog) tužbenog zahtjeva je na stranci, a ne na sudu.

Odredbom člana 61a. stav 1. ZPP je propisano:

„Ako u postupku pred prvostepenim sudom u većem broju predmeta postoji potreba da se zauzme stav o spornom pravnom pitanju, koje je od značaja za odlučivanje o predmetu postupka pred prvostepenim sudovima, prvostepeni sud će po službenoj dužnosti ili na prijedlog stranke zahtjevom pokrenuti postupak pred Vrhovnim sudom Federacije BiH, radi rješavanja spornog pravnog pitanja.

Prema odredbi člana 61c. stav 1. ZPP Vrhovni sud Federacije BiH će odbaciti nepotpun ili nedozvoljen zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja.

Imajući u vidu da se postupak rješavanja spornog pravnog pitanja u smislu člana 61a. stav 1. ZPP može pokrenuti prije nego što se pred prvostepenim sudom donese odluka o predmetu spora, a da se u konkretnom slučaju postupajući sudija ne slaže sa pravnim stavom iz ukidajuće odluke drugostepenog suda, to se u konkretnom slučaju nisu ispunili uslovi za rješavanje spornog pravnog pitanja.

S tim u vezi je i zauzeti pravni stav Vrhovnog suda Federacije BiH na sjednici Građanskog odjeljenja od 31.05.2018. godine: „Kada se općinski sud ne slaže sa odlukom kantonalnog suda, u kojoj je nakon žalbenog postupka kantonalni sud izrazio svoje stanovište po navedenom spornom pravnom pitanju, takav zahtjev za rješavanje spornog pravnog pitanja treba odbaciti kao nedozvoljen temeljem člana 61c. stav 1. Zakona o parničnom postupku“.

Zbog izloženog je Građansko odjeljenje Vrhovnog suda Federacije BiH, primjenom odredbe člana 61c. stav 1. ZPP, zahtjev Općinskog suda u Zavidovićima za rješavanje spornog pravnog pitanja odbacio kao nedozvoljen.

Predsjednik Građanskog odjeljenja
Vrhovnog suda Federacije BiH
Radenko Blagojević, s.r.